

Glistrup (FP):

Jeg takker ministeren, fordi han fejrer 7 års dagen for fremskridtspartiets indvalg her i tinget med vistnok for første gang at holde en tale, hvor hver evig eneste sætning fuldt ud kan tiltrædes fra fremskridtspartiets side. På den baggrund føler jeg mig jo i rollen, som om jeg var socialdemokratisk ordfører, altså som baronen i Jeppest seng. Det er jo bestemt ikke nogen rolle, som er så rar at skulle befatte sig med. Men jeg må altså nu se at knytte lidt randbemærkninger til det, ministeren sagde, og det må jo så ganske naturligt være at tage afstand fra disse to folkepartier, det konservative og det socialistiske, der åbenbart udgør oppositionen i denne sag. Hr. Hagen Hagensen fremhævede, at han syntes ikke om ligningsrådets vedtagelse, fordi hr. Hagen Hagensen mente, at man skulle have metodefrihed. Man har al den metodefrihed, man vil ude hos vurderingsmyndighederne. Man må sidde og raffe på en baggårdsrestaurant, og man må sidde og kigge i glaskugler eller gå til sandsigersken Corinta, eller hvad man vil, bare man dog kommer frem til det resultat, at grunden vurderes til dens værdi i handel og vandel. Er værdien for en given grund i handel og vandel f.eks. 280.000 kr., må vurderingsmændene bruge ligegyldigt hvilken metode de vil, bare de kommer til dette resultat.

Det, som ligningsrådet har gjort, er bare, at det har sagt, at erfaringerne tilsiger, når man behandler dem statistisk, at man nærmer sig sikrest at få værdien i handel og vandel, hvis man regner byggeretsprincippet til 70 pct. og m²-prisen til 30 pct. Det er det, som tallene ved en behandling i EDB-djævelskabsmaskineriet simpelt hen viser, at sådan ligger det nu en gang.

Når man så kommer og siger, at man ikke vil følge disse kendsgerninger fra socialistisk folkepartis side, har man jo i sine bemærkninger tre argumenter for det. For det første henviser man til, at man nu begiver sig ind på at handle i strid med, hvad man sædvanligvis har gjort. Nu må jeg erkende, at i fremskridtspartiet er det ikke et argument i sig selv, at man gør noget anderledes, end man sædvanligvis har gjort det, for at det så skulle være forkert, for det kunne være, man sædvanligvis handlede på en forkert måde. Men det er i og for sig ikke rigtigt, for man

har sædvanligvis tilstræbt at få vurderinger, der førte til værdien i handel og vandel. Det har selvfølgelig vores vurderingsmænd i så at sige alle vurderingskredse rundt omkring i landet været fuldstændig klar over, at m²-prisen er forskellig på en grund, hvorpå der kan bygges et hus, hvis grundstørrelsen er 500 m², end hvis den er 1200 m². Man har bare brugt forskellige metoder. Nu hjælper vi dem altså på vej. Men det er da rigtigt, at der er enkelte steder, hvor man har anvendt en primitiv m²-pris, og det er jo dem, man hjælper på vej til at få en lempeligere overgangsregel ved ved 17. almindelige vurdering at sige 50/50, og så kan man ved næste vurdering gå over til at sige 70/30, hvis tallene til den tid peger i retning af, at det stadig væk er det rigtige.

Det næste, man siger, er det sædvanlige, som socialistfolk altid hævder, når de skal gå ind for et forslag, at de synes, at det er asocialt, at man vil have ændret det. Det er jo helt rigtigt, som det har været fremhævet, at der ikke er spor grund til at antage, at der er noget som helst asocialt i den omvurdering, der nu finder sted. Men det vil i allerhøjeste grad være ødelæggende for systemet, hvis man skulle drage sociale problemer ind i vurderingen. Man kan eventuelt komme med ændringsforslag til skattelovene og sige, at personer over 65 år eller personer, der får understøttelse af en eller anden art, skal betale ejendomsskat med en lavere sats, eller hvad man nu kunne tænke sig. Men lad være med at blande vand i mælken, lave møntforringelse, som man gør ved pludselig at forfalske selvvurderingsprincippet.

Endelig henviser socialistisk folkeparti for det tredje til, at man har haft noget lignende ude på landet ved den såkaldte bondegårdsregel. Det er jo rigtigt, og den er jo begrundet rent historisk i forskellige, meget specifikke, landbrugspolitiske forhold, som absolut ikke gør sig gældende for parcellernes vedkommende. I øvrigt har denne bondegårdsregel voldt en hel del tekniske vanskeligheder, og der er bestemt ikke grund til at tidoble anvendelsesområdet for den, som socialistisk folkeparti vil med sit forslag her, og som vi altså stemmer nej til.

Bernhard Baunsgaard (RV):